

„Нью Йорк Таймс” пише про пляни розбудови української дільниці

Нью Йорк. — У неділю, 10-го січня 1987 року в Нью Йорку вийшов додаток до газети „Нью Йорк Таймс”, який присвячений українській дільниці в Нью Йорку. У статті йдеться про те, що в Нью Йорку планується побудувати нову українську церкву, яка буде розташована в районі Лівуд-стріт, де вже існують українські церкви.

У статті також згадується про те, що в Нью Йорку вже існують українські церкви, які були побудовані в різні роки. Найстарішою з них є церква святого Андрія Первозванного, яка була побудована в 1900 році. Вона розташована в районі Лівуд-стріт, де вже існують українські церкви.

мешканців, які висловлюються проти побудови такої церкви. Рівночасно у статті йдеться про те, що в Нью Йорку вже існують українські церкви, які були побудовані в різні роки.

Л. Фодераро підкреслює, що два головні аргументи проти побудови такої церкви — це те, що в Нью Йорку вже існують українські церкви, які були побудовані в різні роки.

Стаття прикрашена двома світлинами — о. П. Пашака на тлі церкви св. Юра і пляном 16-поверхової будівлі.

КРЕДИТИВКА „САМОПОМІЧ” В НЬО ЙОРКУ ФУНДУЄ ОДИН ТОМ ГАРВАРДСЬКОГО ПРОЕКТУ

На фото (зліва): Я. Оберштин, д-р І. Серамт, д-р Р. Гулевич, проф. О. Прицак, д-р С. Ворон, м-р В. Баранецький, Б. Робах.

Нью Йорк. — Крім Церков братських союзів, виросли на поселенні нові твердині, що можуть обороняти українську самобутність на роки, які прийдуть. Ними є без сумніву українські кредитивки та шаднічні банки. Люди, які заангажувалися в це діло перейшли до історії, як дію великі будівничі українства. Є між ними відомі імена, але є багато безіменних працівників.

Нью Йоркська кредитивка „Самопоміч” уже кілька років підтримує понад 100,000 дол. річно на різні добродійні цілі: церкви, школи, музеї, наукові установи тощо. В 1986 році жер-

твувала 25,000 дол. на уфундування одного тому Гарвардського Проекту. Ця сума не включає 5,000 дол. які кредитивка виплатила раніше.

Тут важлива не лише сума грошей, але в першу чергу знаменитий приклад для інших більш-менш кредитивок та шаднічних банків йти за їхнім прикладом. Уже деякі інші кредитивки застосовуються, як їм це саме зрозуміло.

Слід відмітити, що досі всі кредитивки і банки усе жертвували понад 100,000 дол. на Гарвардський Проект.

Л. Дікур активізується в Ліберальній партії

Едмонтон, Альта. — Як подає місцева канадська преса, Лоренс Дікур, послидник Едмонтону, український політик, який наближається до вступу в Ліберальну партію.

Це, як кажуть журналісти, стане поважною протиположністю до теперішньої протиположності політики консервативного Уряду, що тепер при владі, під проводом Брасна Малруні.

Торонтонська Катедра призначила нову стипендію ім. Шраєра

Торонто, Онт. — Катедра Українознавчих Студій при Торонтонському університеті проголосила, що четвертою з черги стипендією ім. Едварда Шраєра є д-р Віліям Олендер, який отримав по-докторськи нагороду в сумі 5,000 дол. на 1986-87 академічний рік.

Народжена в Торонто, д-р Олендер закінчила університетські студії в Коледжі св. Михайла при Торонтонському університеті, де отримала докторат з теологічних наук. Як спеціаліст історії Східної Церкви, д-р Олендер дістала багато нагород, включно з по-докторськи стипендією ім. Непораних від Канадського Інституту Українознавчих Студій та державну стипендію від уряду Фінляндії для одностороннього навчання в Інституті православних студій у Гельсінкі.

Під час її перебування при Катедрі Українознавчих Студій у Торонто вона працювала головно над підготовкою до публікації її книжки з історії українців Канади п.н.: „Чужа проблема мусить бути розв'язана: Пресвітеріанські та методистські місії серед українців 1900-1925”.

Масова імміграція континентальних європейців до Канади спричинила конфронтацію різноманітних культур та релігійних традицій. Серед усіх цих емігрантських груп українці були на головному місці, на яких етноцентричні англосакси дивилися як на нижчу расу, головню під релігійним оглядом. Пресвітеріанська й Методистська Церкви релігійно санкціонували

об'єднано всього 65 родин — побудову нового храму, велика подія. Це їхній подвиг, який рідний Церкві до тисячолітнього Ювілею Христиння України-Руси. Це — велике досягнення! Та коли всенуо в цьому 1986 році надійшла вістка про трагічну аварію в чорнобильській ядерній станції, парафіяни церкви св. ап. Андрія Первозванного, члени якої живуть у Вашингтоні і околицях.

У цей день здійснено мрію майже 40-річної давнини засновників парафії св. ап. Андрія Первозванного, основоположника Христової Церкви в Україні. А мріяли ті перші парафіяни, на чолі зі своїм першим священником, настоятелем протоієреєм Василем Варваровим, про те, щоб мати свій справжній храм Божий. І ось, деякі з тих перших так дочекалися здійснення цієї мрії, дочекалися, як кажуть в народі, „свого свята”.

Побудова храму, в стилі козацького бароко, тепер уже не мрія, а давно бажана дійсність. Тому цей день і був таким незабутнім та історичним.

Для невеликої парафії свято-андріївців — в ній

Посвятили наріжний камінь православної церкви у Вашингтоні

Список Антоній дає інтерв'ю кореспондентці телевізійної станції.

літи сам первоієрарх Української Православної Церкви в ЗСА, Блаженіший Митрополит Мстислав. Одначе через хворобу, він не міг прийти. Замість нього приїхав єпископ Нью-Йоркський Антоній, вікарій первоієрарха УПЦ в ЗСА.

Біля винайнятої для урочистого богослуження церкви Єпископа Антонія привітали діти парафії Негрецьких і Гарбарів, голова Управи парафії д-р Ігор Масник і настоятель протоієрей Григорій Подгурсь.

Маланка в Чикаго. Чикаго. — Управу православної катедриального собору св. кн. Володимира влаштує 41-й з черги Маланчин вечір з вечірніми танцями та несподіванками, який відбудеться в суботу, 24-го січня 1987 року, в залі при соборі, 2250 Вест Кортез вул. Вечера в год. 7-й вечора. Виступ 3. Маринича в год. 8-й. Забава в год. 9. Приграватиме оркестра Шаха.

Індія купила у ЗСА двигуни для винищувачів

Вашінгтон. — Вперше за два десятиліття Індія зробила велике замовлення в ЗСА на військову техніку, підписавши контракт з компанією Джералд електрик на доставу 11 двигунів для легкого винищувача, який створюється в Індії і буде продукуватися на авіаційній фабриці в Бангалорі. Крім того індійська військово-морська флота вирішила купити в той ж компанії декілька газових турбін для фрегат.

Загалом кількість цих двигунів може досягнути 60 мільйонів доларів. Політичні спостережці називають цю угоду безпрецедентною з часів індійсько-пакістанської війни 1965 року, коли Вашингтон наклав тимчасове ембарго на продаж зброї обома країнам, замінюючи в воєнному конфлікті. Пакистан від того часу закупив велику кількість американської зброї, а головним постачальником Індії став Советський Союз.

Індія купує в СССР 70 відсотків всієї техніки, приданої за кордоном. Індія створила кілька власних видів бойової техніки і закупила танки та військові літаки у кількох західноєвропейських країн, однак список зброї, купленої в СССР, дуже багатий. Газета „Нью Йорк Сіті Трибюн” наводить дані стокогольського інституту, згідно з якими за останні 10 років СССР дав Індії ліцензії на виробництво 170 винищувачів-бомбардувальників типу МІГ-21-61с, 200 винищувачів МІГ-27, велику кількість бронетранспортерів і тисячі танків Т-72.

Починаючи від 1978 року Індія закупила в СССР броньовані гелікоптери, перекладачі, бронетранспортери, торпедні підводні човни, крейсери, ракети класу „земля-повітря”, „повітря-повітря” і „корабель-корабель”. Тепер індійський арсенал включає також винищувачі МІГ-23, танки Т-54 і Т-55 і плаваючі танки.

Минулого тижня Індія вперше дістала найсучасніші двигуни винищувачів МІГ-29. Індія заявила, що хоче придбати принаймні 40 таких літаків як протизброю 40 американським винищувачам Ф-18, які в 1981 році Пакистан закупив у ЗСА.

Перші винищувачі МІГ-29 прибули в Індію на п'ять місяців раніше встановленого терміну. Цих літаків не мають поки що військові повітряні сили Індії, країни за межами СССР, включаючи держави советського блоку.

Кожний з 11 куплених в ЗСА авіаційних двигунів коштує 2 мільйони доларів. А якщо взяти до уваги запасні частини і оплату праці американських інженерів і техніків, які поїдуть в Індію, щоб допомагати індійцям встановлювати американські двигуни на нових літаках, то ця сума виростає вдвічі.

Повідомляють, що Вашингтон також погодився продати Індії прилади нічного бачення і технологію для виробництва комп'ютерів.

У МАНАГУА, столиці Нікарагуа, відбулася антисандіністська демонстрація, в якій взяло участь біля 500 осіб. Вони викрикували гасла „Геть сандіністський фронт!”. Всі учасники демонстрації спочатку були присутні на молитві у соборі святої Магдаліни.

Всі БЕЗ ВІЙНЯТКУ пекінські газети надрукували статті, в яких різко осуджують студентів, що брали участь у демонстраціях у Пекіні, Шангаї та інших містах, вимагаючи розширення демократичних свобод в Китаї. На центральній площі в Пекіні чергували загони міліції в уніформі і в цивільному. Тому не було навіть натяку на відновлення демонстрацій. Зі стін Пекінського університету, який був центром незадоволених студентів, зникли гасла, які закликали до свободи преси, свободи слова і свободи зібрань. Статті пекінських газет виступають на захист марксизму проти „буржуазної філософії”. Вони закликають університети і середні школи більше уваги звернути на ідеологічну підготовку студентів і учнів, а також критикувати недавні демонстрації, які „отруніли чужинськими ідеями”.

АФРИКАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНГРЕС, АНС, поставлений в Південно-Африканській Республіці за свою терористичну спрямованість поза законом, відзначив своє 75-річчя і 26-ту річницю збройної боротьби з урядом ПАР. На ювілейному вечорі виступив вождь АНС Олівер Тамбо. За його словами, АНС не раз пропонував урядові ПАР обговорити справи, зв'язані з ліквідацією апартеїду, але, як заявив Тамбо, „президент Пітер Бота не готовий ліквідувати систему апартеїду”. Тамбо загрозила, що його прихильники розширяють боротьбу, вийдуть за межі негритянських міст і перенесуть боротьбу в білі квартали. Африканський крайовий конгрес зробив основою своєї політики збройну боротьбу. Керівники цієї організації тісно зв'язані з комуністичною партією ПАР, яка, як і АНС, поставлена в країні поза законом.

ВІСТУПАЮЧИ НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ, колишній міністр оборони Філіппін Хуан Понсе Енріле заявив: „Якщо ми добилися успіху в заміні мирним шляхом старого уряду новим під час революції в лютості, то нема підстав вважати, що ми не в стані це зробити ще раз”. Відомо, що перехід міністра оборони Х. Енріле у лютості минулого року на сторону Коразон Акіно був однією з головних причин, що привели до резигнації президента Фердинанда Маркоса. В листопаді минулого року К. Акіно звільнила Енріле, бо він публічно висловлювався проти багатьох її ініціатив. Недавно на пресовій конференції Енріле висловив сумнів щодо успіху переговорів між урядом і комуністами. Він знову виступив проти проекту конституції, запропонованого урядом.

ПОКЛИКУЮЧИСЬ НА НЕЗАВ'ЯЗАНІ чинники Пентагону, газета „Нью Йорк Таймс” повідомила, що недалеко в Перській затоці гелікоптер американського військово-морського летунства був обстріляний ракетою, випущеною з грецького торговельного корабля. Секретар Департаменту оборони Каспар Вайнбергер відмовився покажити розгос по цей інцидент, бо Греція є членом НАТО і розгос про цей обстріл поставив би американського союзника в дивне становище. „Наші воєнки, які знаходяться в Перській затоці, легко визначили, з якої країни цей корабель”, — сказав у розмові з репортером газети чинник Пентагону. Однак капітан корабля заперечив, що покладу була випущена ракета до американського військового гелікоптера. Це ще одна з причин, чому К. Вайнбергер вирішив покинути не говорити публічно про інцидент. Ракета не поцілила в гелікоптер.

МОСКВА ОФІЦІЙНО ПІДТРИМУЄ ІРАК У ВІЙНІ ПРОТИ ІРАНУ

Нью Йорк. — Советські представники в Організації Об'єднаних Націй і офіційне пресо агентство ТАСС в Москві виразно і недвозначно висловилися по стороні Іраку у війні проти Ірану, а при тому, використавши свої і закордонні засоби масової інформації, обвинуватили З'єднані Штати Америки, згідно Адміністрації президента Рональда Регена за те, що вони вмішуються до воєнного конфлікту на Близькому Сході, нічого, очевидно, не згадуючи, що Ірак воює майже виключно советською зброєю, включно до модерних літаків і протилетунських ракет та ракет іншого типу.

Заяви у Москві і Нью Йорку, — кажуть політичні спостережці й аналітики, — виразно вказують, що лідерам комуно-московської імперії залежить на тому, щоб Ірак виграв війну проти ятолли Хомейні, або принаймні вийшов з тієї війни з обличчям, тобто не став переможеним. Як треба було сподіватися, советська пропаганда зручно використала продаж запасних частин, зброї й амуніції для Ірану Урядом ЗСА і почала „роздувати” цю справу чим раз сильніше.

Раніше, ще рік тому, офіційно Москва не займала становища до іраксько-іранської війни, вважала себе „нейтральною силою”, хоч на Заході було відомо, що до Іраку їдуть один за одним транспорти з воєнним матеріалом. Частину зброї, амуніції, запасних частин, а також добре вишколеного персоналу Ірак отримував за порадою СССР, від Сирії, яка є центром накопичення советської зброї в цьому районі світу.

Знавши підсоветської проблематики на Заході кажуть, що советські лідери, включно з генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим, були заскочені продажем Урядом ЗСА зброї для Ірану і тому іракські керівники, відбувши декілька розмов у Москві із советськими лідерами настоявали, щоб СССР зайняв офіційне становище у війні між Іраком і Іраном, бо в протилежному випадку війна може впасти в користь Ірану і створити дуже нестабільну ситуацію на Близькому Сході, а також збільшити вплив іранських мусулманів на вислід повстанської війни в Афганістані.

Як відомо, частину зброї, амуніції, військового виряду, харчів тощо, антикомуністичні повстанці-муджахе діни в Афганістані отримують від Ірану, а також велика кількість афганських втікачів перебувають в переселенні таборів тієї країни.

Під час пресової конференції в Нью Йорку голова советської делегації Александер М. Белогонов виразно обвинувачував Іран за продовження війни. При тому він оправдував свій уряд за продаж зброї для Іраку, мовляв, щоб Іран не виграв війни і „не створив хаосу на Близькому Сході”. Західні дипломати кажуть, що тепер принаймні позиції унагромадилися, і ми знаємо хто є хто”.

У СВІТІ

У МАНАГУА, столиці Нікарагуа, відбулася антисандіністська демонстрація, в якій взяло участь біля 500 осіб. Вони викрикували гасла „Геть сандіністський фронт!”. Всі учасники демонстрації спочатку були присутні на молитві у соборі святої Магдаліни.

В АМЕРИЦІ

НА ПІДСТАВІ НАЙНОВІШИХ опитів серед населення Нью Йорку, які перевели щоденник „Нью Йорк Таймс” і телевізійна станція Сі-Бі-Ес, популярність мейора Едварда Кача помітно зменшилася у наслідок скандалів, які трапилися в останньому році серед його спробітників в управі міста.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУД стейту Нью Йорк рішив, що заборона міста Нью Йорку продавати в ньому молоко зі стейту Нью Джерзі була незаконна і мусить бути відкликана. Це рішення суду буде мати вплив на обниження ціни на молоко і ним закінчиться семирічна боротьба за дозвіл на продаж молока з Нью Джерзі в місті Нью Йорку.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН повернувся в четвер, 8-го січня ц.р., до Білого Дому після триднісного перебування у лікарні та заявив журналістам, що „почуватися знаменито”. Біля Білого Дому його привітали тепло віцепрезидент Джордж Буш з дружиною і працівники Білого Дому з відповідними привітальними транспарантами. В наступних двох тижнях Р. Реген буде працювати над своєю промовою про Стан юнії.

ЛЕТУНСЬКІ ЗБРОЙНИ сили стараються дістати дозвіл Палати Репрезентантів і Сенату на переведення в біжучому році трьох спроб протисателітної зброї, яку можна б вживати проти об'єктів у просторі. Теперішній закон не дозволяє збройним силам випробувати зброю того типу, тому треба на це дістати окремий дозвіл законодавчих тіл.

ВАРТІСНІ ПАПЕРИ на біржі в Нью Йорку підійшли вгору в дні 8-го січня ц.р. так сильно, що найбільше популярні акції Дав Джонс осягнули вперше в історії біржі висоту 2,000. Це вказує на добрий стан економіки і на це, що заграничні інвестори знову зацікавлені американськими вартісними паперами.

ПЕРША ЖІНКА, що стала республіканським губернатором, Кей А. Опп, була уведена в уряд в четвер 8-го січня 1987 року у стейті Небраска. Це особливо знаменне тим, що за пост губернатора Небраски боролися у виборах дві жінки, одна з демократичної, а друга з республіканської партії, і це в консервативному стейті, де досі ніколи ще не кандидувала жінка на так високий пост.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ покарав карою 115,000 дол. Управління ветеранів за це, що воно беззаконно і без надуми знищило тисячі компромітуючих прилог, які торкалися воєнних ветеранів, що внесли скаргу за те, що їх наразили в часі їхньої воєнної служби на радіацію. Федеральний суд також обіцяв встановити окрему агенцію, яка буде уважати, щоб таке не повторювалося.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ переголосувала 406 голосами проти 8 закон про чистоту води, не зважаючи на те, що Президент поставив проти того закону „вето” в минулому році.

У ВАШІНГТОНІ відбулася прем'єра п'єси Філдора Достоевського „Вина і кара” під режисурою відомого советського режисера Юрія Любімова, якого звільнили з посту директора театру Таганка у Москві в 1984 році і того самого року відібрали йому советське громадянство, коли він гостював в Італії за „ворожу активність”. Від того часу Ю. Любімов перебував на заході, а тепер в ЗСА, де саме в четвер, 8-го січня ц.р., відбулася прем'єра його постановки „Вини і кар”. На прем'єру він запросив советського амбасадора Ю. Дубініна, але цей не прийшов, лише делегатува дружину Ліану.

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 451-2200.

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00; на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00.
Для членів УНСОЮзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Закордонна політика ЗСА сьогодні

Це була приємність прислухуватись у суботу, 3-го січня ц.р., дебати про закордонну політику Америки чотирьох колишніх державних секретарів (публічна телевізія). Учасниками цієї дебати були два республіканці — Александер Гейг, чотирірічний генерал, колишній головний командант збройних сил НАТО, колишній голова штабу Білого Дому в останньому періоді урядування Річарда Ніксона і перший секретар Рональда Регена. Другим республіканцем був Генрі Кіссінджер, колишній професор Гарвардського університету, дорадник у справах крайової безпеки і згодом державний секретар Річарда Ніксона та його наступника Джералда Форда. Демократичними дискусантами були Дін Ракс, державний секретар за президентства Джона Кеннеді, і Едмунд Маскі, колишній сенатор і державний секретар президента Джиммі Картера. Безпосереднім поштовхом для такої дебати була все ще нез'ясована і хвилююча афера з продажем зброї Іранові, при чому центр уваги зосереджений на запиті без відповіді: хто заінцігував цю трансакцію, чи президент Реген знав про це і чого він не знав, чому дорадник для справ крайової безпеки віцеадмірал Джан Пойндекстер зрікся того становища, а його заступник, підполковник морської піхоти Олівер Норт так провинився, що Президент звільнив його — чому вони обидва відмовилися зізнатися перед конгресовою комісією, покликавшись на 5-ту поправку Конституції, що дозволяє мовчати, коли знання приносять шкоду даній людині, — яку роль грав тут Ізраїль, де поділися гроші з продажу зброї і т.д. і т.п. — таких запитів шораз більше і воно затрує атмосферу. Проте телевізійні дискусанти, чотири колишні державні секретарі, не вглиблювалися в іранську аферу, а висловлювали свої погляди на саму закордонну політику, при чому рівень тих зауваг і ввесь тон дебати стояв на подивугідній висоті.

Кілька прикладів з цієї дебати. Всі одностайно погоджувалися, що ніхто з членів Уряду, включно з державним секретарем, тобто формальним керівником закордонної політики, не є відповідальним за неї, тільки Президент. Александер Гейг, який, як сказано, сам був за Ніксона шефом штабу Білого Дому, рішуче твердив, що обов'язком шефа штабу є тільки координувати працю керівників різних ресортів, інформувати Президента і берегти його, щоб він не мав неприємності від якоїсь дії будь-кого із своїх співробітників. Гейг не назвав нікого по імені — як і ніхто з дискусантів — але це була виразна аллюзія до теперішнього голови штабу Білого Дому Доналда Регена, колишнього президента однієї з найбільших у світі біржових фірм „Меррил Лінч“, але новик у політиці, який — здається — на власну руку дав чималу згоду на дії, без порозуміння з Президентом і державним секретарем. Генрі Кіссінджер не назвав поіменно державного секретаря Джорджа Шульца, заперечив його твердження, що закордонна політика це домена державного секретаря і що про все треба інформувати Конгрес. Кіссінджер покликався на історичний прецедент засекреченої подорожі президента Ніксона і його, Кіссінджера, до Пекіну, без поінформовання раніше Конгресу. Відомо, що це було рішення Ніксона — прийняти запрошення від Мао Дзедонга і засекречено полетіти до Китайської Народної Республіки. Дискусанти погоджувалися, що активна закордонна політика мусить інколи мати невдачі, але ті невдачі не вільно ні одній партії використовувати для підірвання поваги самої президентури. Наприклад, пригадано, що демократичний президент Джан Кеннеді зробив страшний помилку, що не дав летунської охорони десантній вишкоченні в Америці за Д. Д. Айзенгавера кубинців, які висадились у Свинячій затоці на Кубі, щоб повалити режим Фідела Кастра: висад з вини Кеннеді не вдалася, режим Кастра закріпився, але партійні противники Кеннеді, республіканці, не використали тоді тієї події для поборювання Кеннеді. Республіканські дискусанти закидали Конгресові, що він присвоює собі право вести закордонну політику, що не належить до його компетенції. А Маскі, обороняючи Конгрес, звернув увагу, що коли є сильний і впливовий президент, то Конгрес завжди йому поступиться.

Прислухуючись такій дебати можна багато дечого навчитися. Можна побачити і почути державних мужів, а не політиканів, можна переконатися, що політикою можуть займатися тільки люди великого знання та великої політичної і особистої культури.

Хоча англійський консервативний уряд, під проводом прем'єр-міністра Маргарет Тачер — „залізної леді“, ще має майже два роки до закінчення свого речення, то в Англії вже почалися передвиборчі партійні змагання. Правда, Маргарет Тачер може, як заїде якась нагла причина, скорше проголосити парламентарні вибори, тому ця обставина ще більше піднісєть передвиборчу гарячку.

У цій англійській передвиборчій метушливості велику увагу, а ще більше занепокоєння спричиняють заяви теперішнього проводиря англійської лейбористської партії Ніл Кіннока. Коли він промовляв на нещодавній конференції цієї партії, то над ним, не як раніше, повівали червоні прапори із пролетарськими кличима, а червоново-рожеві знамена, які символізували поміркованість, чи вірніше, толстоівське „несупротивлення злу“, тобто угод доводило агресивної політики Советського Союзу.

У всіх своїх промовах він заявляв, що Лейбористська партія є за одностороннім атомовим роззброєнням. А це значить, що якщо б Лейбористи виграли вибори і прийшли до влади, то вони знищать всю англійську атомову зброю на протязі одного року та нажахать Америку забрати її ракети і залишити атомові бази на англійській території. Запитаний, чи він все ще тоді буде користатися з американ-

Степан Женецький

ЛЕЙБОРИСТИ ПЛАНУЮТЬ ОДНОСТОРОННЬО ОБЕЗЗБРОЇТИ АНГЛІЮ

ської „атомової парасолі“, тобто з американської атомової охорони. Кіннок відповів: „Якщо ми (Лейбористська партія), не бажаво вживати нашої власної атомової зброї, то ми не повинні прасити когось, щоб нас боронив атомовою зброєю. Це було б нечесно з нашої сторони так поступати“.

„Я готовий вмерти за мою країну“, — заявив Кіннок в одній своїй промові, — але я не хочу, щоб мій край умирив за мене“. Оборонна політика, яку проповідує англійська Лейбористська партія, це просто глупенька „рожева“ ілюзія. Кіннок думає, що коли Англія відтягнеться із атомової оборони, вона все ще зможе бути „любимим“ членом Північно Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО), що американські неатомові військові бази залишаться в Англії, та що англійські конвенційні (не атомові) війська можна буде відповідно скріпити, вживаючи грошей, що в іншому випадку були б витрачені на атомову зброю.

Але, — пишуть військові знавці, — що якщо б не зібрано високу суму грошей на конвенційну, неатомову зброю, то нею ніяк не можна ані самої Англії, ані взага-

лі Західної Європи оборонити перед загальною атакою СССР. Зрештою в такому випадку Заходові зовсім непотрібно буде провалити оборонну війну. Бо коли навіть сам Кіннок не вірить, що совети, захоючені прикладом Англії, не зніщать своєї атомової зброї і, не погодяться... ласкаво не вживати її, то англійський уряд не буде мати іншого вибору, тільки погодитися на всі домагаючіся, які тільки висує Кремль.

Рівночасно треба мати на увазі, що коли б Лейбористи виграли вибори, створили уряд і знищили англійську атомову зброю, то наслідок такого кроку не зупинилися б тільки на самій Англії. Інші західно-європейські країни, під тиском їхніх пафистів і протіагом рухів, мусили б піти за її прикладом. А як наслідок такого стану, та кож американська оборона мусила б заломитися. Якщо б Англія, найближчий союзник Америки, найпевніша база для американських літаків, ракет і підводних кораблів, та важлива база для підтримання в разі потреби, добровільно віддала б, то всі оборонні плани мусили б бути переорганізовані. Існуюче домов-

лення про спільне планування і спільну розвідку, мусили б теж відпасті. А в такому випадку мета кремлівських ватажків, відв'язати Америку від Європи, була б досягнена без жадного тругу.

У двох більших передачах на англійській телевізії, що відбулися кілька днів перед конференцією англійської Лейбористської партії, ці небезпечні точки програми лейбористів на світлили секретар оборони Америки Каспер Вайнбергер і його заступник Річард Перл. Удодатку, американський ліберальний демократичний конгресмен Стефан Солож підтвердив, що думки Вайнбергера „не є поглядом тільки деяких найправіших американських яструбів“, та остеріг лейбористів, що їхня політика була б „катастрофальною“. Заступник секретаря оборони Перл, назвав її „дику безвідповідальністю“. Сенатор Джан Ворнер, висловився ще ясніше. „Політика одностороннього роззброєння“ — сказав він — „є знищенням НАТО, що примусить Америку відтнути свої війська з Європи. Ми мусітимемо забрати їх додому, бо ми не зможемо їх там залишити беззбройними“.

Н. Кіннок і його товариші відповіли на ці перестороги американських представників, глупенькими вимовками, мовляв, це є „вмешування“ в наші внутрішні справи, та казав, що його

(Закінчення на стор. 4-й)

М. Мельник

СССР ЗМУШЕНИЙ ДО РЕФОРМ

Його суть?

Приватні люди можуть продукувати різні продукти і робити різні послуги на власну руку і в цей спосіб заробляти гроші. Того роду діяльність можуть займатися робітники чи урядовці у вільному від праці часу, та можна теж працювати стовідсотково для себе. До цієї діяльності не можна застуднювати чужих людей, та можна заангажувати родину в розумній подрузі, батьків, та інших родичів і утриманців, які досягли 16-річного віку.

Під тим оглядом є значна різниця між СССР та іншими комуністичними країнами, де дозволяється не тільки творити малі підприємства, але застуднювати певну кількість людей. З другої сторони — поняття „родина“ у цьому законі є досить широке і крім цього відносно родини чисельний обмежень немає. Тажко припустити, щоб уряд (не зробив чисельний обмежень через помилку, і тому люди будуть, мабуть, організувати маленькі підприємства з участю не тільки братів і сестер, але і тіток, кузинів, а може й кумів.

Люди, що хочуть працювати для себе, мусять дістати дозвіл, що його треба відновити найдалі за п'ять років. Впровадження системи

дозволів мабуть, є подиктоване більше політичними чим економічними міркуваннями. Звичайно, як хтось через п'ять літ не дотримувався Закону, тоді могли б йому дозволу не продовжувати. Та тут немає сумніву, що люди можуть не дістати або втратити дозвіл з огляду на політичні промахи.

Єдиною перевагою тут є те, що дозволи буде видавати не КГБ чи партійні клітини, а виконавчі комітети місцевих Рад Народних Депутатів. Ради ті існують не тільки у формі Верховних Рад, але теж в районних, міських, районних у містах, селищних і сільських Рад. На кожному рівні вони мають право творити виконавчі органи, себто адміністрацію. Очевидно, не всі ті пости людей підбирає партія, та все такі є там значна різниця між партійними органами і адміністраторами, що не все є партійними людьми.

У ділянці ремісничих промислів Закон дозволяє на продукцію одягу, взуття, галантерейних виробів, тканин, меблів, гончарських і керамічних виробів, виробів з дерева, паперу, соломи, та інших того роду матеріалів. Не можна виготовляти виробів з дорожочинних матеріалів, зброї, та

розмножувальних і копіювальних апаратів та засобів.

У ділянці обслуговування, дозволяється на будівництво хат та гаражів, на праву авт та інших транспортних засобів, на праву побутових машин і приладів, одягу, взуття, меблів. Можна теж відчиняти заклади фотографічні, фризерські, стенографічні, машинописні. І врешті, можна вживати приватні авта як таксі, та винаймаючи помешкання для туристів.

У соціально-культурній сфері можна робити медичні послуги, вчити крою та шиття, гри на музичних інструментах, хореографії, стенографії і машинопису. Можна теж займатися перекладом текстів із чужих мов.

Деякі роди ремісників, як столярів, крафів, шевців, різного роду механіків, мусять мати сировини, матеріали, інструменти, прилади, і приміщення. Тут Закон каже так: „Державний комітет СССР по матеріально-технічному постачанню і його територіальні органи, Ради Міністрів союзних республік (зворот цієї виразно вказує на засяг незалежності „союзних“ республік — ММ) забезпечують необхідними матеріально-технічними ресурсами громадян, які займаються індивідуально-трудовою діяльністю“.

Які будуть наслідки цієї реформи. Насамперед тре-

(Закінчення на стор. 4)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

На прославу Івана Франка

— Нью Йорк

Не можна назвати податним проявом українського емігрантського життя, коли ювілейний Франківський рік 1986 добігає кінця, а тут якось не дуже то чувають, щоб 130-річчя народження великого Каменярка України прославляли наші громади місцевими святкуваннями. Хоча це був радше лиш скромний поклін, проте Нью Йорк спромігся на Франківське свято, що старанням Об'єднаного (КОУ-АО) відбулося 7-го грудня м.р., в залі Вашингтон Ірвінг школи. Якби там і щоби там не було, але рідкісний концерт у честь гігантського Франка повинен би стягнути до залу обов'язково численну публіку, а так воно не сталося. О, та навісна байдужість нашого загалу, що її так само ненавидів поет. Нема то, як при телевізорі чи за чаркою працювати для... визволення України. Франкове: „Кожний думай, що на тобі мільйонів стан стоїть“, мусить з цієї нагоди звучати, як глум.

Після відспівання американського гімну співачкою Лярісою Магун-Гурин та офіційного відкриття свята головою КОУАО, інж. Мих. Шпонтаком, почули ми дуже дбайливо опрацьовану промову д-ра Євгена Федоренка. І хоча вона на довгеньку, здавалось, що тривала вона всього кілька хвилин. Яскравим прожектором свого вичерпного докладу освітлив промовець усеціло величаву постать цього галицького Генія.

Сопрано „Л. Магун-Гурин“, при фортепіановому супроводі Р. Ларсман, проспівала чотири пісні. Поминаючи чоловічий характер пісні, замість невідомого опусу Я. Степового „Як почувеш вночі“, належало взяти перлину Д. Січинського, що її перед Першою світовою війною співали в Західній Україні трохи не на кожному концерті. Інші пісні саме Степового, як „Земле мій всеплодородивий мати“, чудова „Розвійтеся з вітром“ та одноразова Лисенкова „Не забудь юних днів“ — очевидно всі до слів Франка — були дуже на властивому місці. „Земле моя“ — це гімн на славу української землі-матері і її належить інтерпретувати дуже мастацтично, ритмічно і одушевлено. Проте ця пісня, як і дві інші, були виконані дріше, як колинебудь і денсбурді чули ми що нашу сопраністку. Тільки дикцію треба виправити.

Започаткувала другу частину програми коротка сценка, названа чомусь „Народно в'язанкою“. Задум дещо оригінальний, радше експериментальний, танково-декламаторний поваження у виконанні студійців Л. Крушельницької з хорео-

графією О. Ковальчук-Івасівки. Тут хлопці позалидалися за дівчатами, дівчата за хлопцями (відомо з балету), замість танцювати чи співати, вони деклямують поезію Франка, створені під народнописаний лад.

У дальшому йшла інсценізація глибоко патрістичної поеми Франка „Іван Вишенський“, у виведенні тих же студійців. Постановка була Л. Крушельницької, музика І. Соневицького, хореографія Р. Прийм-Богацької, костюми М. Шуст. Оформлення сцени належало Т. Гіряковій.

У ролі Вишенського виступили, як і перед кількома літами, Аскольд Лозинський, Ігуменом був Юрій Прятка, а постичний текст виголошували членки Студії.

Інсценізувати поему „Іван Вишенський“ не легка та проблематична справа. Коли ж порівняти виставу з переліком її цією, то, без сумніву, ця, остання, випадає куди краще й успішніше. Особливо трохи не на сто відсотків, покращав у головній ролі А. Лозинський. Тепер він справді стався пережити стрічки вершинної поезії, надаючи кожному слову чи фразі відповідний відтінок чи забарвлення. І це доносилося успішно до загостреної уваги слухачів. Передусім кінцева, розпучлива передсмертна сцена жалю за Україною, чинила глибоке враження.

Коли йдеться про дівчат, то цим разом усі вони в білому стояли величезним півколом на сцені, презентуючись гарненько. Іхню дикцію у загальному можна сприйняти. Проте „сь“ (український, сміється), „ть“, головне в закінченнях слова, часто не доходило до слухачів. Дехто натутюго голосу не був на височині. З рухами дівочих постатей, що мали ілюструвати і підкреслювати значення слів чи цілих фраз поеми, була получена деяка морочливість. Часом така дія постатей, як наприклад помахами ramen наслідувати гру морських хвиль, була корисна та переконлива, в інших випадках — не зовсім.

Музику І. Соневицького, що він її виконував да фортепіані, було дещо обмаль. Творила вона, якби китицю різноkvіття, де були kvітки і добріші і дещо в'ялі, рідні мотиви і подальші (навіть Бах). В кінці вистави хвилюючому драматизму поеми дещо більше окриленої музичної патетики могло б було ще скріпити та поглибити цілісне враження з інсценізації.

Не могло уникнути уваги глядача, коли в ролі Ігумена Ю. Прятка, що добре виголошував свої стрічки,

(Закінчення на стор. 4)

Анна Власенко-Бойцун

ДІЯНА

Діана — це мій улюблений верхівень, матуральний дарунок мого батька, весною, повного надії, щасливого Божого року 1936. Правда, їй сірий з буйною білою гривею і предовгим білим хвостом було тоді три роки, бо тільки трирічний кінь надавався до їзди верхом (за приписами і практикою мого діда о. Якова Чубатого, який був знавцем плекання коней в Галичині і, мабуть, усіх галицьких священиків, що мали виїзди коней).

Від самого народження лошатка в час великодніх вакацій в 1933 році, воно стало шоденним улюбленцем усієї родини, особливо моїх братів, та й я дуже любила Діану, гуляла з нею по саду, пестила, чесала, навіть цілувала її рожевий носик та граючі з вітків ніздрі. А яка гарна вона була! Біленька, ніжна, струнка. Вона була не лише мого іграшкою, і моїм першим обов'язком. Я чесала, ї кормила, і пильнувала Діану. „Біжи — кричали мої браття брама відкрита, лоша побіжить в село!“ Бігала я часто за нею, поки не навчила її бігати за мною. А сталося це припадом. Мама часто посилала мене в город принести ярину, петрушку, моркву чи бурячки. Я бігла і ніж, і бляшанку та й ножем стукала в посудину, ніби страшилась, бавлячись з лошатком. Вона тоді ставала, стригла вухами і приглядалась, що це я роблю. Коли я верталася з ярини, Діана обнюхувала, що я несу, і вибирала з бляшанки моркву і хрупала тоненький корінь, а зелений верх кидала мені в руку. Так вона вчила мене, що вона любить і прибігала, коли лише почула дзвення. Скільки солодких морквин, весною, літом грушок і яблук, хліба та тістечок зимою, за три роки поїла Діана з моїх рук, тоді сказати. А найбільше любила цукор, що я викрадала для неї з цукорнички. Аж мама сварила! А тато наказував і лаяв, що лоша захворіє...

Хоча арабська раса Діани була дещо сумнівна, бо Сіра — її мама — була звичайним робочим конем, що вміла не лише орати, волочити чи возити гній на поля зиминою, але також, коли не було пильної роботи, Сіра вміла рівенькою, підтюпцем тягнути легку „біду“, візок з одним лише сидінням, коли моя мама їздила до близького містечка, Жидачева, на закупи, чи до дальшого Роздолу над Дністром на ярмарки.

Про народження Діани ходили різні „сплетні“, на які часто натякали, підсміхаючись, але аж по матурі, коли то я стала власницею Діани, наш фірман, якого мій батько кликав Василій, а всі інші Базьо, розповів мені докладно всю історію.

Одного ранку, коли Василь чистив коні, а я вичікуючи на Діану, запитала його, чи Діана справді чистої арабської раси? Він, усміхаючись, почав оповідати докладно, як це сталося, закуривши свою гуцульську люльку: „Бо то, пануючи, так було: приїхав до егомостя наш пан кулятор і тут до столика прив'язав свого Білого араба, а сам пішов в канцелярію за ділами до вашого татунця. А в саду я пустив Сіру, щоб трохи підпаслась, бо під вечір я хотів підгортати в городі бульбу, що вже посходила. Кобила тоді саме „літлась“ і от той куляторський араб зів'язався та й полетів до неї. А я собі дала курив, думаю, хай буде арабське лошатко! Тоді той пан кулятор набрав крику, коли побачив через вікно та й кричав до мене. А я собі байдуже. Нехай! А до pana кажуть: ідіть самі Відганяйте! Я без зубів не хочу бути, а залишки тривали собі довгенько! Вже і отець виїхав та й кажуть: ходім, Василій, може як відженемо. А я вашому татові кажу: отчуню, не пхайтесь до коней, коли вони паруються, бо можуть вас побити, а шпиталь аж в Стрию. І минув роки! Сіра народила біленьке лошатко, чиста лясечка! А я отцєві кажу: От то буде ваша найменша радість, коли ви їй дасте оцю делікатну лошину!“

Зимую 1937 року на саме Різдво захотілося мені навчити Діану, щоб вона витягла мене на невелику гірку, яку звали Бєзєвічю, бо там був гарний лєштарський їзд. Зараз після Богослуження виїхався я туди з Діаною верхи, прив'язав лєшата й палички до сідла. Гірка була на правому боці річки Стрий, а приходство на — лівому. Можна було, накладаючи чотири кілометри дороги, переїхати через міст, але перейти ріку було лише півтора

(Закінчення на стор. 4)

„Найкраща зброя в боротьбі за українську правду”

Минає майже 40 років, відколи почала творитися Енциклопедія Українознавства під проводом і редакцією сл. п. професора Володимира Кубійовича. Без сумніву, це є найбільше культурне досягнення української діаспори по Другій світовій війні.

У п'ятницю 12-го грудня 1986 року, завітав до східно-південної Флориди д-р Атанас Фіголь, найближчий співробітник проф. В. Кубійовича. Він є не тільки

співавтором цієї енциклопедії, але й передусім організатором і творцем фінансової бази для її видання.

В своїй організаційній поїзді в Америці д-р А. Фіголь 14-го грудня 1986 р. зустрівся з українським громадянством у Маямі і Голлівуді й у своїх доповідях згадав про дотеперішній пройденний тяжкий шлях творення й видання англійської Енциклопедії України. Досі, за майже 40 літ, і коштом понад одного мільйона доларів з'явилася друком 15 томів (три томи загальної і 9 томів словникової Енциклопедії Українознавства, два томи англійського видання під назвою Україна, коротка енциклопедія, і один том із запланованої в чотирьох

або п'ятих томах англійської Енциклопедії України). До закінчення, згідно з планом, протягом 4-6-ти років має з'явитися друком ще один останній том словникової Енциклопедії Українознавства і черговий три або чотири томи Енциклопедії України англійською мовою.

Щоб завершити ці зусилля, потрібні ще фінансові засоби. Тому створено Фонд Енциклопедії України, яка має базуватися на одному й тому ж фонді. Тільки з відсотків цієї фонду редакція української Енциклопедії України має закінчити цілість цього видання цього проекту і після того дбати про щорічні чи періодичні доповнення, щоб утримати українську Енциклопедію Українознавства вічно живою і актуальною.

„Цілість цієї нашої енциклопедії — сказав д-р Фіголь у своїй інформаційній доповіді, — це наша найкраща зброя в боротьбі за українську правду, проти ворожих викривлень нашої історії й обмов українського імені по той і по цей бік залізної заслони, за якою перебуває наш поневолений народ на батьківщині”.

Присутні на доповідях у Маямі і Голлівуді задекларували разом 15,600 доларів, а з того вилатили: Ірина і Микола Ракучі 1,000 дол. (раніше 5,000 дол.); Ольга і Михайло Ковальчук 2,000 дол.; Теодозія і Борис Дурбаки 1,000 дол. По 250 дол. Юрій Прокопшин, Олександр Левицький; по 100 дол. С. Бульба, Павло Гарматий, Тимотей Гарасим, Василь Гришко, Степан Данилевич, Петро Дебравн, Богдан Дейчаківський, Ераст Дзюбинський, Роман Дзюбинський, Микола Дудка, Едвард Жарський, Роман Кравців, Осип Сохор; по 50 дол.: Ольга Кузір, Юрій Селяк, Марія Стасюк, Олександра Токе; по 40 дол.: Анна Бойчук-Власенко; по 25 дол.: Соня Микитка.

Збірка продовжується!

Вступайте в члени УНС

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ

136 Друга Авеню, Дім Українського Визвольного Фронту

запрошує на

„ВЕЧІР КОЛЯДОК” у виконанні всіх присутніх на заплі!

при співучасті

Христини Карпевич (сопрано-спів та фортеп. супровід)
д-ра Романа Осінчука („І це й те в 1986-му році”)
Степана Крижанівського (децю з репертуару „Гриця Зозулі”).

Вічир відбудеться

в п'ятницю, 16-го січня 1987 р. о год. 7-й веч.

(Просимо про точність, щоб зайняти місця при столах)

Добровільні датки 5 дол. від особи включають користування багатим буфетом.

ФОНД ОБОРОНИ ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

Сидячи вигідно в хаті й читаючи це оголошення пам'ятаймо, що ОДИН З НАС НЕ МАЄ ЦІЄЇ МОЖЛИВОСТІ!

Простягаючи руку, щоб виключити електричне світло пам'ятаймо, що . . .

Є ОДИН УКРАЇНЕЦЬ, ЯКИЙ ЦЬОГО ЗРОБИТИ НЕ МОЖЕ!

ЯСКРАВЕ СВІТЛО ОСВІЧУЄ

камеру Івана Дем'янюка безпереривно.

ЯСКНЕ СВІТЛО ПРАВДИ ГОРИТЬ

у серці Івана Дем'янюка.

Молитви і фінансова допомога є негайно потрібні!
Прохаємо посипати свою пожертву на адресу:

THE JOHN DEMJANIUK DEFENSE FUND

P.O. Box 92819

Cleveland, Ohio 44192

Цей фонд є спонсорований виключно родиною Дем'янюків.

Список ч. 13

\$25,000 — Марія з Тарнавських Крижанівська з синами, д-ром Юрієм і Богданом, на том Гарвардського Проекту, у світлих пам'яті мужа і батька бл. п. **Михайла Крижанівського**.

\$12,000 — Володимир і Вікторія Кнос перша вплата на том Гарвардського проекту (з того \$2,000 з дорівнювальним фондом).

\$5,000 — Люба Палашевська.
\$1,500 — Миколі і Ользі Гнатейко.

По \$1,000 — Іван і Іванна Антонян з синами, Дмитро Бобеляк, д-р Семен і Ірина Дорошак, д-р Теодор і Міра Заплицькі, Іван Семенович Козачок, Галина і Степан Кочут, Едвард і Галина Мельничук, Андрій і Емілія Ройовські, Василь і Гали Тхір, д-р Богдан і Іванна Целевич, Петро і Лідія Яців, Олександр Ярош.

По \$500 — інж. Остап Балабан, Василь і Галина Остапчук, д-р Олександр і Зеновія Серафим, Володимир Тарасюк.

\$400 — Анастасія і Володимир Псуї.

По \$300 — д-р Любомир Гайда (неприйнятий гонорар за виступ на Екуменічному концерті Українських Церков у Дітроїті), Іван Гурик.

По \$250 — Дмитро Баско, Іван і Варвара Половчак, Марта і Степан Скрибайло.

По \$200 — Роман Борковський, Ірена й Осип Голинські, мгр Надія і Степан Гребельські.

\$125.75 — Українська громада в Лорейн, Огайо (сума, що залишилася з виданого фонду **Одностайки**).

По \$100 — проф. Андрій і Ірена Пездзак, Мирослав і Павлина Дереш Ярослав і Богдан Зеребечкі, Володимир Ковальський з дружиною, д-р Володимир Когутяк, Мирослав і Зеновія Кулинич, Стефанія і Ярослав Леськів, Михайло і Нестор Лободка, Осипа Мазуревич, Лилим М. Максимович, Теодор Мацьків, Зенон і Ізабела Омецькі, д-р Василь і Марія Палідвор, Михайло і Ольга Серета, Микола і Іванна Сиві, Степан Сидячук, Мирослав Сольчанчик, Т-во Запорізька Січ — Відділ УНС-юзу в Елізабет, Н. Дж. та Іванна Клим з нагоди 75-ліття мужа Ярослава Кліма.

По \$50 — Анна і Павло Гут, Степан і Анна Секрета, Микола і Іванна Сиві, о. Ярослав і Олександра Шуст та родина Романішин і родина Шупен з нагоди 91-их уродин визначної громадянки п-ні Софії Гавескої.

По \$25 — Олексій Коновал, Марія Куниця, Константин і Євгенія Степові, Марія Турко, Емілія і Михайло Ципка.

СПИСОК ПОДИНОКОВИХ ВІДЛІВ КТХРУ

Балтимор, Меріленд:
Вітенько Роман — \$200, Зелінський Юрій — \$100, Гаюк Гліб і Зірка — \$50, Мудрий Петро і Галина — \$100, Мухомович Марія — \$500, Об'єднання „Самоміч” — \$100 (в пам'яті Василя Бєня), Сушко Володимир і Ольга — \$50, Савган Ярослав — \$500, Пересада Володимир і Михайлина — \$200, Улянович Роберт і Марія — \$50, Федарчик Джан — \$25, Хархаліс Тарасі Таня — \$150. (Список переслав п. Семен Михайлишин).

Вашингтон, Дистрикт оф Колумбія:
Дон і Лариса Фонтані — \$50, Марта і Ростислав Хомяки — \$100, Єлисавета Іванів-Джонс — \$50, Валіа Лимонченко — \$100, Стефан і Люба Прошкин — \$500, Ада Кулик — \$250, Марта Перейра — \$150, Ігор і Тамара Вітковські — \$100. (Список переслав п-ні Марта Мостович).

КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ, ПІД ПРОТЕКТОРАТОМ СКВУ

широ дякує нижче названим особам за грошові пожертви на реалізацію Гарвардського Проекту в тисячоліття хрищення Руси-України:

Гартфорд і околиця, Коннектикут:

Стефанія Балко (в пам'яті сл. п. д-ра Осипа Кебуза) — \$25, Стефан і Катря Оприско — \$25, Андрій Рудик — \$100. (Список переслав інж. Андрій Рудик).

Нью Бранзвик-Менал, Н. Дж.: (список ч. 2)

Павло Савка — \$500, інж. Лонгин і Віра Старух — \$150, Михайло і Анна Хомут — \$250, Микола Дармохвал — \$250, по \$200 — о. Павло і Віра Лабінські, Володимир і Софія Колотовські, Володимир і Марія Серна; по \$100 — проф. Володимир і Мирослава Стойки, д-р Теодосій і Дарія Самоутлики, Христина Павляк, Петро і Олена Папловичі, Ірена Т. Ріжко, інж. Петро і Оксана Бокало, Василь Бойко, Ольга Дармохвал, Ілько Сідун. (Список переслав інж. Дам'ян Геча, Голова відділу).

Нью Бранзвик-Менал, Н. Дж.: (список ч. 3)

Анна Литвин — \$200, інж. Дам'ян і Лідія Геча — \$400, інж. Дмитро і Олександра Демедюк — \$250, Михайло Луцький — \$250, Роман і Стефанія Старожитник — \$200, Ірена і Северин Старожитник — \$200, Марія Геча — \$200, д-р Богдан і Романа Ракочі — \$200, Михайло і Катерина Кузір — \$150, інж. Дам'ян Л. і Магдалина Хромовські — \$125, Степан Захарко — \$100, Володимир і Христина Зарицькі — \$100, Іван і Клара Личини — \$100, Михайло і Анна Герман — \$100, Тереса Швелей і світлу пам'яті мужа бл. п. Луки Швелей — \$100. (Список переслав інж. Дам'ян Геча, Голова відділу).

Голлівуд і околиця, Флоріда:

Дмитро Грамак — \$500, по \$100 — Петро Дебравн, Леонід Гурак, о. Степан Бляк, Василь і Галина Гришко, Осип Головацький — \$300, Надія Лотоцька — \$20, Ніна Ніколенко — \$50. (Список переслав Михайло Ковальчук).

Парохія св. Миколая в Кентон, Огайо:

д-р Ярослав і Лариса Музичка — \$100, Анна й Іван Бик — \$50, Володимир і Катерина Пацула — \$30, по \$20 — д-р Богдан Панасюк, Микола Босні, Богдан Маланяк, Петро Бабин, Іван Коваль, Онурій Цуняк, Василь Содук, Петро Сахаревич, Іван Іванович, д-р Іван Зварун, Анна Домчак — по \$15 — Володимир Бабичук, Іван Фінковат, по \$10 — Микол Пацула, Петро Гульзовський, Марія Дюпінка, Михайло Бурий, Евдокія Бандурка, Андрій Процик, Іван Демичин, Анна і Стефан Гаврилюк, Марія Опришко, по \$5 — Михайло Мельник, д-р Іван Скала, Адама Харківська, Андрій Стрихальський, Василь Бандурка, Стефан Гудз, Іван Глинський. (Список переслав о. Володимир Волощук. Збірщиками були — Іван Іванович і Іван Фінковат).

Філадельфія, Па.: (список ч. 11-3-4)

Петро Мотрук — \$100, Борис Чайковський — \$50, Марія Шумська — \$60, Марія Скіра-Марусяк в пам'яті бл. п. Осипа Маруська — \$1,000, Богдан і Марія Мізак — \$1, д-р Євген і Марія Новосад — \$1,000, інж. Богдан і Христина Турченок в пам'яті бл. п. Христини Миць — \$100. (Список переслав Марта Шиприкевич, Скарбник відділу).

УРЯД ПОРТУГАЛІЇ ВИРИШИВ вернути Китаєві територію Макао в 1999 році, тобто через два роки після того, як Гонг Конг перейде під юрисдикцію комуністичного Китаю. Макао було португальською колонією понад чотири століття, від 1557 року, коли там поселилися португальські купці. Але в 1976 році Португалія визнала Макао „китайською територією, що перебуває під управлінням Португалії”.

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ) в ЗСА

у глибокому смутку повідомляє Членів і Українську Громаду, що 25-го грудня 1986 р., в Дітроїті, Міш., несподівано упокоївся в Бозі, проживши 60 літ

сл. п.

ЯРОСЛАВ СТАСИК

організаційний референт Центральної Управи ОДВУ, провідний член Українського Національного Руху, визначний громадський діяч

народжений 5-го листопада 1926 р. в Рихтичах, Галичина. ПОХОРОН відбався 29 грудня 1986 р. з української католицької церкви Непорочного Зачаття в Дітроїті-Гемтрем, Міш., а відтак на цвинтар Воскресіння в Мт. Clemens, Mich.

Родині Покійного висловлюємо глибокі співчуття.

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

У нашому безмежному горю ділимося сумною вістю з Рідними, Друзями і Знайомими, що 17-го грудня 1986 р. відійшов від нас несподівано у Вічність в Кергонсоні, Н. Я.

бл. п. інж.

Евген Лукомський

Опечалені:

СТЕФАНІЯ — дружина
ХРИСТИНА — донька
ІГОР — син

З глибини нашого серця дякуємо всім, що так численно прибули на похоронні відправи, щоби віддати останню пошану покійному Євгену.

Щира подяка за квіти, жертви на Службі Божій і громадські цілі, а хористам за прегарний спів під час Парастасу і Панахиди.

Сердечне „Спасибі” провідникам товариств за теплі прощальні слова признання Покійному за довголітню працю для свого народу.

Особливу подяку складаємо Всесвітньому о. Михайлові Харні, пароху церкви Пресвятої Трійці в Кергонсоні за удушення св. Тайн Оливопомазання, зворушливі слова потіхи в часі Парастасу та Заупокійної Служби Божої і за відправлення тіла Покійного на кладовище.

Присмо Всесвітнього Господа, щоби нагодою Вас всіх обильними ласками за поміч, слова співчуття і розради від першої хвилини нашої тяжкої скорботи.

Вічна, Тобі, пам'яті, а чужа земля нехай буде Тобі легкою!

У світлих пам'яті бл. п. Євгена Лукомського жертвують на „св. Софію” в Римі:

Ірина Лаврович — \$25.00
Стефанія, Христ і Ігор Лукомські — \$0.00

в першу річницю СМЕРТІ
Дорогого
МУЖА, БАТЬКА і ДІДА
бл. п.

ФЕДОРА ДЕНЕГІ

буде відправлена
ПАНАХИДА

в катедрі св. Миколая в Чикаго, Ілл.
в суботу, 24-го січня 1987 р., о год. 6:45 ранку.

Залишені в смутку:

дружина — НАТАЛІЯ
син — ПЕТРО з дружиною МАРИЄЮ
та дітьми ЛЕСЕЮ і ДЖЕЙН
син — СТЕФАН з дружиною ДЖЕЙН
та дітьми СТЕФАНОМ і ХРИСТИНОЮ

Ділимося сумною вістю, що 9-го січня 1987 р. в Глен Спей, Н. Я., по довгій і важкій хворобі, відійшов у Вічність на 69-му році життя

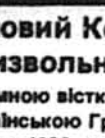
бл. п.

ЯРОСЛАВ ГАДУНЯК

Народжений 20-го жовтня 1917 р. в Рудно, Україна

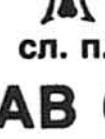
Горем прибиті:

Дружина — РЕНАТА
Син — РОМАН
Донька — ЛЯРИСА
Ближчі і дальша родина

Крайовий Комітет
Українського Визвольного Фонду в ЗСА

ділиться сумною вістю з Членами і з Українською Громадою, що 25-го грудня 1986 р. в Дітроїті, Міш., відійшов у Вічність, проживши 60 літ

сл. п.

ЯРОСЛАВ СТАСИК

1-й заступник голови Крайового Комітету Українського Визвольного Фонду, член Екзекутиву ІСНО, член Центральної Управи ОДВУ, визначний громадянин, уроджений 5-го листопада 1926 р. в Рихтичах, Галичина.

ПОХОРОН відбався 29-го грудня 1986 р. в українській католицькій церкві Непорочного Зачаття в Дітроїті-Гемтрем, Міш., а відтак на цвинтар Воскресіння в Мт. Клемєнс, Міш.

Глибокі співчуття висловлюємо дружині покійного, дітям і родині.

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФОНДУ

В пам'яті батька бл. п. о. Олексія Ненадєвича: Микола і Діоніза Ненадєвич — \$75.

Замість квітів на могилу бл. п. Євгена Карпача: д-р Роман Граб — \$50.

Замість квітів на могилу бл. п. сенатора Павла Юзика: Володимир і Дарія Ломинські — \$40.

У світлих пам'яті професора Августина Штефана: були учениці Академії Пресвятої Покрови в Стемфорді: Ольга Лар Суєла — \$40, Деонізія Палажій Броцинська — \$34, Рома Книгиницька Гайда — \$36, Наталка Палідвор Соневицька — \$30.

В пам'яті бл. п. Серафими Рокшинської: адр. Стефан Іванчук — \$30.

В пам'яті св. п. Володимира Лодинського: Надія Лодинська — \$25.

В пам'яті св. п. Стефана Рогатинського: інж. Олександр і Анна Пришкіли — \$25.

Замість квітів на могилу св. п. Освальда Соммерс: Семен і Софія Михайлишини — \$20.

Замість квітів на могилу св. п. Магдалини Гурко: Стефан і Люба Іванчуки, Петро і Дарія Басалик — по \$25, Ярослав і Стефа Іванчук, Ірена Новицька, д-р Марта Новицька-Стед — по \$20.

ПРИМІТКА. Дякуємо Вельмишановним — В і В Клосам, М. і О. Гнатейкам, Е. і О. Мельничукам, В. і Г. Тхір, інж. О. Балабанові, д-р О. І. З. Серафимам, М. і С. Скрибайлам, П. М. Максимовичам, інж. Л. і В. Старухам, А. Литвин, інж. Д. і П. Гечам, інж. Д. і М. Хромовським, Я. Цюкові, М. і Д. Ненадєвичам за використання програми дорівнювальних фондів їхніх працевдавців. Заохочуємо всіх, що затруднені в підприємствах, які практикують програму MATCHING GIFTS, враз із своєю пожертвою (чеки треба виписувати на HARVARD UNIVERSITY — UKRAINIAN STUDIES, а в примітці вписати MUC) прислати їх заповнені на дорівнювальну вплату. Такі формуляри можна одержати в канцелярії працевдавця.

Збірка акції продовжується

Всі чеки просимо виписувати на:
Ukrainian Studies Fund M.U.C.
(M.U.C. означає MILLENNIUM OF UKRAINIAN CHRISTIANITY)

Пожертви просимо вислати до кредитівки в Нью Йорку на адресу:

Self Reliance (NY) Federal Credit Union
108 Second Avenue
New York, NY 10003

або
до канцелярії Комітету на адресу:

Millennium of Rus-Ukraine Christianity Committee
63 Fourth Avenue
New York, NY 10003

За Комітет
Д-р Степан Ворох
Голова

Володимир Барвенецький
Фінансовий референт

Вже появилася на ринку до розпродажу англійський
ТРЕТІЙ ТОМ
ВВЕДЕННЯ ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНИ
 19-те і 20-те сторіччя
 Авторства проф. д-ра МИКОЛИ ЧИРОВСЬКОГО
 Ціна книжки \$30.00. Книжка на 517 сторінок, з ілюстраціями
 і мапами. Книжку можна замовити:
 Shevchenko Scientific Society
 63 4th Ave., New York, N. Y. 10003
 або
 Philosophical Library
 200 W. 57th St., New York, N.Y. 10019

Just in time for Christmas
THE PERFECT GIFT
GOLD TRIDENT JEWELRY
 from
EMBLEMS OF THE WORLD
 P.O. Box 2224 Ventnor, N.J. 08406
 Send for free brochure Call Toll Free 1-800-872-3600

Український Народний Союз
 пошукує досвідчених
АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
 і
ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ
 зі знанням української і англійської мов
 на околиці
 Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія,
 північного Нью Йорку і Нової Англії
 з метою розбудувати і керувати мережами
 агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісійного
- Всі бенефіти

Звертатись до:
H.P. Floyd, National Sales Director
 Ukrainian National Association, Inc.
 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
 Tel.: (201) 451-2200

Найкращий дарунок
АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ
УКРАЇНИ
 за редакцією
 проф. ВОЛОДИМИРА КУБІВОВИЧА
ENCYCLOPEDIA
OF UKRAINE

ТОМ I (A-F): Перший з чотирьох томів
\$115.00 + \$4.50 пересилка

- Це перший том великого твору українських науковців у діаспорі. 968 сторінок, має приблизно 2,800 гасел.
- Вповні ілюстрована.
- Понад 450 ілюстрацій чорно-білих, 5 кольорових, 83 мапи, 6 з них кольорові.
- Велика кольорова зложена мапа України з 32 сторінковим окремим додатком назв місцевостей.

Замовляйте тепер і шліть чек на \$119.50 до:

СВОБОДА BOOK STORE
 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців штату Нью Джерсі зобов'язує 6% продажного податку

Комітет Оборони Української Спащини
 та
Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВУ
 на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
 c/o Ukrainian National Association
 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вивченням виписок цього заклику
 Просимо подати суму пожертви своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому вулиця

місцевість

стеит

поштовий код

Відбулися Загальні збори Відділу УАКР у Кергонксоні

Кергонксон, Н. Й. (Р.Б.)
 — Тут в суботу, 20-го грудня 1986 року, відбулися в церковній залі св. Трійці в популадневих годинах загальні збори місцевого відділу Української Американської Координаційної Ради, якими провадила президія у складі: мгр Сильвестер Мартюк, голова і Лідія Яців, секретар.

Після прийняття порядку нарад і протоколу з попередніх зборів звітували члени Управи. Із звіту голови д-ра Олега Волянського присутні довідалися, що діяльність відділу проходила у двох аспектах, а саме: в місцевому і поширеному, тобто на терені штату Нью Йорк, і на крайовому. У місцевій діяльності було відзначено важливі події з нашої минулої, підготовлено традиційного «Українського Дня» та координували співпрацю більшості місцевих товариств та організацій, включно із розривково-товарською діяльністю авто матично функціонуючої «Бесіди». Якщо мова про крайову працю — це участь у першій Конвенції УАКР, у зборх Політичної Ради УАКР та в Крайовому комітеті для відзначення Тисячоліття Християнства в Україні та співпраця з організацією Американців в Обороні Людських Прав в Україні. Співпрацюючи з іншими організаціями та церквами, управа ініціювала або брала участь у підготовці концертів та ширших сходинах для відзначення річниць 22-го січня, Т. Шевченка, Першого листопада, УПА, президента Карпатської України о. Августи на Волощина та Святі Героїв і жалобному концерті, присвяченому бл. п. Патріярхові Йосифові в річницю смерті.

Дохід з імпрез призначено на різні національні цілі, зокрема на товариство Американців в Обороні Людських Прав в Україні і на оборону Івана Дем'янюка та українського імені. Члени Управи інтерв'ювали у справі навчання про голодомор геноцид в Україні в школах штату Нью Йорк та відбули нараду в Олбані із стейтсменами асамблеї В. Лікарком та представником стейтсменів сенатора Чарльза Кука у цій справі. Управа також інтерв'ювала у багатьох інших справах, у Президента ЗСА, у членів Уряду, у федеральних сенаторів та конгресменів у справі створення Конгресової комісії для дослі-

дження українського голодомору голодомору в 1932-33 роках, в справі українських дисидентів, зокрема членів Української Гелсінкської Групи та українських церков за залізною заслоною, в обороні Йосифа Терелі. Управа та її поодинокі члени писали листи в справі союзових свідчень, що ними користуються Бюро Спеціальних Досліджень (ОСІ) створене Конгресом на пропозицію лівої конгресменки з Нью Йорку Елізабет Голдман; у справі знеславлення українського імені, в справі радіо «Голос Америки», в справі М. Медведя й інших. У співпраці з відділом організації АОЛП в Україні, що охоплює Олбанську округу організовано віче в справі Дем'янюка і зібрано на його оборону біля 2,000 дол. В рамках діяльності «Бесіди» відбулася зустріч з головою Товариства Єврейсько-Українського Зв'язку Яковим Суслевським, а також авторський вечір поетеси Віри Вовк, яка відвідала нас з далекої Бразилії. Управа відділу організувала поїздку автобусом до Вашингтону 16-го вересня 1984 року, де наші громадяни взяли участь у маніфестації проти російського вторгнення в Україну та з нагоди посвячення пам'ятника Тарасові Шевченку в 20-ту річницю, а в дні 18-20-го 1985 року влаштували поїздку для 13 делегатів з нашої відділу на Першу Конвенцію УАКР у Філадельфію.

Звітували ще також інші члени управи: секретар Зеня Ковальська, скарбник Данило Слободян, і кореспондентський секретар д-р Роман Барановський.

У висліді проведеної дискусії над звітним у ділені на пропозицію Контрольної комісії абсолютну уступку їй управи.

Після зборів члени і учасники гуторили ще при чайку і солодкому.

СССР...

Закінчення зі стор. 2

ба ствердити факт, що діяльність поодиноких осіб у всіх ділянках згаданих вігор існувала в ССРСР від найдавніших часів. Та все таки прийнятий формально вона була нелегально і тому до значної міри обмежена. Тепер вона набере широкі розміри.

З яких причин цю реформу переведено? Щоб припинити економічний рист і економічну силу ССРСР, щоб приподобити консулентам, цебто населенню, чи щоб запобігти протестам, неспокоям, а то й революції? Та третя можливість є найбільш правдоподібною. Уряди ССРСР не були сліпі. Вони знали, в якому жалюгідному стані знаходилась і знаходиться їхня економіка. Вони теж знали, що діялось у Мадярщині і Східній Німеччині, і вони проти того не дуже протестували. А це значить, що з ідеологічного штирланду ніщо їм не перешкоджало в тому, щоб таку реформу перевести багато шкороше. Та вони теж дуже добре знали, що існуюча економічна структура була могутнім засобом для всеобіймаючої політичної контролю населення, а зокрема контролю неросійських народів, і тому вони старались затримати її так довго як могли.

Цієї реформи не можна

порівнювати з Новою економічною політикою (Н-ЕП). Ленін заініціював Н-ЕП у 1921 році з огляду на жалюгідну економічну спустошеність, що їх спричинили так звані «воєнні комунізм». Наприклад, в тому році прийшов спад продукції фабрик і копалень до 20 відсотків, продукція бавовни до п'ять відсотків, а площа сільськогосподарської землі до 62-ох відсотків в порівнянні з останнім передвоєнним роком. Та Ленін виразно пропонував Н-ЕП як тимчасову розв'язку. Багато партійних діячів, Троцький, Зіновєв і Сталін — були противниками Н-ЕП.

Тепершню реформу теж викликала нагараюче незадоволення населення. Та вона не тимчасова і в тому основна різниця між Н-ЕП-ом і теперішнім законом. У політичному провіді країни під сучасну пору є багато людей, що хотіли б зберегти стару систему, та вони не мають сили для того, щоб дати собі раду з незвичайно широкою поширенням незадоволенням. Завдяки реформі, позиція теперішнього уряду ССРСР стане сильнішою, та мабуть не надовго. Французи кажуть, що апетит приходить їсти, коли людина закоштує їдженя. Подібна реакція незадоволення зачепиться у ССРСР. Того роду реакція не залишиться безслідною на стабільність політичної системи Советського Союзу.

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!

І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!

ПОСВЯТИЛИ...

(Закінчення зі стор. 1)

Зустріч з Владикою Антонієм, привітання і сонце, після кількох хвилин неспокійної, надали особливої радості людям.

Винайнятий храм був повний вірних і гостей. Прийшли не тільки члени місцевої православної парафії, але й українські вірні католицьких церков і гості з сусіднього Балтимору.

Владика Антоній в своєму пастирському слові з амвону підкреслював той факт, що ця церква носить ім'я Апостола Андрія, а це має велике символічне значення. Апостол Андрій благословив київські гори, з яких мало засяяти і розійтися на сході Європи Боже світло, так і цей храм, побудований Владикою, хай розповсюджує духовне надихнення по всій цій країні.

Далі, у виголошеній під час Літургії проповіді Владика Антоній привітав віру парафії, їхнє бажання мати власний храм і їх рішучий намір цим храмом пам'ятати жертв чорнобильської катастрофи. Він також закликав не обмежуватися зовнішніми формами Богослужіння чи обрядовою стороною в житті парафії, а постійно дбати про безперервний духовний зріст у Христі. Вказуючи на шляхи духовного розвитку, Владика Антоній зачитав слова Апостола Павла про трудності, яких зазнаватимуть християни на своєму шляху зростання у Христі: «Нелегко буде і вам... але з Вами Христос, і з Ним досягнете своєї мети».

Після Літургії відбулось посвячення наріжного каменя нового храму. За цією урочистою стежили не тільки парафіяни, але й об'єктивні двоє телемереж, 5-го і 9-го каналів.

Того самого дня, по десяти вечора, канал ч. 5 показав кадри з посвячення наріжного каменя, а також інтерв'ю з Олегом Масником і Марією Куліш та Владикою Антонієм.

Після відчитання молитви освячення, у короткому слові з цього приводу, Владика Антоній також поінформовав, що з наріжним каменем буде вмуровано грамоту про те, хто, коли і за чийого духовного керівництва побудовано цей храм, та що вмуровується також грудочки землі з могили Тараса Шевченка і з берега річки Йордан, яке тече Святою Землею, де народився і виріс та проповідував Ісус Христос.

Святування продовжилось святковим бенкетом у головній залі місцевого готелю Голдфі Інн. Участь взяли, знову, не тільки парафіяни, але й гості з сусідніх українських католицьких і православних пара-

фій, з Балтимору та з інших ближчих і дальших місць, навіть з Канади.

Під час бенкету представник Білого Дому д-р Богдан Футей прочитав привітання від президента Рональда Рейгана.

Привітавши Митрополита Мстислава і парафію церкви св. ап. Андрія Первозванного з нагоди посвячення наріжного каменя, президент Реген звернувся на той факт, що віра в Бога і свобода релігії, це — наріжні камені нашої республіки. Творці нашої держави, зазначив Президент, завжди пам'ятали слова псаломщика «Якщо Господь не побудує дому, то марно трудяться ті, що будують його». Сьогодні, молитва і віра, продовжував Президент в листі, продовжують бути могутніми силами американського життя, а ми маємо в Богіві могутнє джерело нашої сили. Нехай стародавня віра ваших батьків далі спрямовує вас, зокрема, коли ви намагаєтесь здійснити волю Божу. Щастя Вам Боже! — закінчив свій лист президент Реген побажанням українською мовою.

Майстер церемонії, заступник голови Управи парафії Віктор Кулій, мав як кажуть, «повні руки». Виступили представники багатьох організацій. Більшість з них склали пожертви на будову нового храму. Жертвували на цю щіль також гості та парафіяни. Зібрано було понад 62,000 дол.

Зі словом пороодо та привітанням виступив також Владика Антоній. А після нього, зробивши спочатку короткий екскурс в минуле парафії і подякувавши своїм попередникам, які поклали ґрунт теперішньому будівництву, присутніх привітав настоятель о. Г. Подгурський.

Під кінець бенкету, в мистецькій частині, виступила відома в ЗСА та інших країнах поселення українців у світі оперна співачка Галина Андреадіс. Під аккомпанемент піаністки Дарії Теліжин виконала «Журавлі» — слова А. Малишка, музика Г. Майборода, та «Любіть Україну» — слова В. Сосюри, музика М. Фоменка.

Після сольоспівів з художнім читанням виступив Микола Французенко. Він прочитав поему раннього Павла Тичини «Золотий годин».

На закінчення короткої концертної частини виступила піаністка Д. Теліжин. Вона виконала «Ля Леджеріша», концерт-етюд номер два Франца Ліста.

Бенкет закінчився розіграшем лотерії на Будівельний фонд храму, відповідально за який була Ориєся Новаківська.

Можна тільки побажати успішного закінчення будови нового храму на Славу Божу!

бно-мішанських вартостей. У своїй науковій праці д-р Олендер вперше подає глибоку аналіз цього малознаного аспекту в ділянці українознавчих студій.

По-докторськи стипендією, яку названо іменем попереднього генерального губернатора Канади, Едварда Шраєра (1979-1984), завідує Катедра Українознавчих Студій при Торонтоському Університеті. Починаючи з 1988-89 академічного року, ця стипендія буде призначуватися кожного другого року в сумі 10,000 дол.

ГРОМАДЯНИ! Негайно зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСОЮЗУ, або пишть прямо до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ в Джерзі Сіті за інформаціями про Союзове забезпечення. Пам'ятайте про народну приказку: **БЕРЕЖЕНОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!**

ПРАЦЯ
 Український Народний Союз
 zatrudнить особу на становище
КООРДИНАТОРА
БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Кваліфікації: університетська освіта, двомовність, охота і вміння співпрацювати з різними людьми, роз'їзди в терен, оказіяна праця в суботи і неділі.
 Резюме слід слати на адресу:

JOHN O. FLIS, Supreme President
 Ukrainian National Association
 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
 (201) 451-2200

Діана...

Закінчення зі стор. 2

освіти і запропонували купно коней. Діану та Сіру за п'ять тисяч рублів. Я, однак, не погодилася, хоч батько хотів продати, бо саме тоді накладала новий податок т. зв. «культ збір», щоб матеріально знизити священиків. А через кілька днів прийшли два військові старшини і забрали коней, даючи лише посвідку на 500 рублів.

Але моя Діана вернулася до мене 23-го червня 1941 року, коли наступала німецька армія. Вона гальопом пригнала зі шляху з малою гарматою на візку на подвір'я, бо брами вже не було, та й хотіла ввійти до стайні, але колеса, зглядно вісь була ширша як двері. Вона заїржала, подібно як колись на льоду. Вибігла я з хати, батько і мама за мною. Ми скоро випрагли Діану та почали коти́ти гарматку вниз до річки і кушів верболозу, а Діана за нами! прямо туди, де я її колись переховала. Мама моя мітлою закривала снігом сліди коліс на подвір'ю, коли приїхав вершник, питаючи чи не бачила білого коня, але не шукав і не заходив у стайню, мабуть, не мав часу шукати.

Ще три роки прожила Діана з нами на приходстві аж до другої союзовської навали в 1945 році. А потім пішла з братом в підпілля. Обое загинули. Коли і де, ніхто не знає.

А я все ще пам'ятаю, скільки радості, щоденної вітхи принесла мені біленька моя Діана.

Лейбористи...

Закінчення зі стор. 2

запевняли, що секретар Вайнбергер не говорив від імені американського Уряду.

Та насправді, в Білому Домі і в Пентагоні, були рішення, що пропозиції англійської Лейбористської партії є поважною небезпечкою для західних союзників, та що треба їх поборовати, або бодай виявляти їхню шкідливість.

Під час нарад конференції лейбористів виявився сильний протиамериканський дух. Кожні зневажливі вислови відносно Америки й американців були голосно оплескувані; натомість, на кожну згадку про союзовську військ в Афганістані панувала кам'яна мовчанка. Дехто з лейбористських делегатів волів би, щоб Англія була союзником комуністичного блоку; інші були нестримні; а майже всі були сліпо проти атомової зброї.

Англійську Лейбористську партію тепер так сильно контролюють ліві, що вона на ніщо інше не погодиться, тільки на одностороннє роззброєння.

Старші провідники Лейбористської партії, які були раніше членами уряду, і які вірно підтримувалися приписів оборони Заходу, не мали жодного впливу на хід нарад конференції. Коли Дейвід Гілі, колишній міністер оборони і партійний дорадник для закордонних справ, висловив свої критичні зауваги відносно такої постави конференції, то його закричали: «Забийрайся геть з трибуни, не плети дурниці!».

Для же більшого затемнення неспівності майбутнього Англії виявилось, що також на конвенції англійської Ліберальної партії, проголосовано постанову за одностороннім атомовим роззброєнням, замість «оборони Європи», запропоновану її партнером, Соціал-демократичною партією.

Отже тепер заіснувала в Англії така небезпечна ситуація, що тільки єдина Консервативна партія залишилась вірною для оборонної політики, яка задержала мир і свободу для Західної Європи напрозді сорок років.

Питання оборонної політики напевно буде головною справою в майбутніх англійських парламентарних виборах, і треба сподіватися, тому що більшість британців не є прихильниками одностороннього атомового роззброєння, не є пацифістами, ані не є протиамериканцями, тому можна передбачувати, що переможе англійський розсудок і при владі далі залишаться консерватисти. Але чи переможе?

Вислід наступних парламентарних виборів в Англії, під сучасну пору, є великою загадкою.

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
 25-го СІЧНЯ 1987 р.

Рочестер, Н. Й. Місячні збори 217-го Відд. Б-ва св. Йосафата, о 8-й год. по пол., в школі св. Йосафата. Секретар буде збирати вклади від год. 1:30. В програмі записання нововибраних урядників і перекурка. — К. Шевчук, поч. предс., С. Васильчук, предс., С. Приймак, секр. С. Мартинюк, кас. Д. Марголіч, гол. К. К.

На прославу...

(Закінчення зі стор. 2)

стояв перед старим Вишнєвським зі своїм обличчям «зеленого» молодця. Якесьбудь гримрування чи, як у нас казали, «характеризація» були конешні.

У загальному, однак, те що не доставало самій постанові, заступало успішно глибоко зворушливе, патріотичне і геніальне слово поста, про обов'язкову, вічну любов до рідної України й виставляла малю зовсім приємливий успіх.

Національним гимном, записаним піднесено всією громадою, закінчено це рідкісне і потрібне свято.

ARKA COMPANY
 26 First Avenue
 New York, N.Y. 10009
 Tel.: (212) 473-3550

Вже можна набити в Арці нові плити і касетки «Журавлі».

РОЗШУКИ

Прощу когось з родини РОМАНА ІВАНЧИШИНА, який працював магістером в готелю Вільдгамм в місті Бад Вільдсгофен, Баварія з'явитись до:

Василь Кушнір
 6526 Crescentville Rd.
 Philadelphia, Pa. 19120

SERVICE

The Ukrainian Restaurant & Caterers
 132 2nd Ave. (8 St.)
 N.Y., N.Y. 10003
212-533-8765
 PRIVATE PARTIES
 Christenings - Graduations
 Showers - Weddings
 Anniversaries
 Meetings and Wakes

SERVICE

UKRAINIAN TYPEWRITERS
 also other languages complete line of office machines & equipment
JACOB SACHS
 251 W. 98th St.
 New York, N.Y. 10025
 Tel. (212) 222-6683
 7 days a week

FUNERAL DIRECTORS

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
 Український Національний Центар-Пам'ятник помагають всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
 4111 Pennsylvania Ave., SE
 Washington, D.C. 20746
 Tel.: (301) 568-0630 — Days
 (301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
 MAIL: P.O. Box 430
 Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА
 УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
 Займається похороном в БРОУК, БРОУКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
 КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
 129 EAST 7th STREET
 NEW YORK, N.Y. 10009
 (212) 674-2568